

tænkelighed ved at admittere Vædringsforlaget under Nr. 2, da den deri omhandlede Bestemmelse er fastholdt under Forhandlingen heri Thinget, gjennem Forhandlingen i det andet Thing og endelig af mine 2 Formænd; jeg finder altsaa ikke, at der er nogen Opfordring for mig til at gaae ind paa dette Forslag. Ligesaa lidt vil jeg kunne være istand til at gaae ind paa de Nedsættelser, der navnlig findes i Forslagene under Nr. 6 og Nr. 15, ligesom jeg i det Hele tilstaaer: — Skjøndt jeg maa erkjende, at det hvoer paa et Skjøn — at jeg har ikke liden Betænkelighed ved at gaae ind paa nogen Forandring i Størrelsen af den Sum, som er fastsat for Erhvervelsen af Næringsbevittis. Dette er efter min Mening de Spørgsmaal, som nærmest foreligge, betræffende Brændeviinshandelen overfor Staten og overfor de Interesser, denne skal paasee, men ved Siden deraf er der af 5 ærede Medlemmer stillet forskjellige Vædringsforslag, som nærmest gaae ud paa at, om jeg saa maa sige, fremkalde en Regulering i Næringslovgivningen, og navnlig — jeg vil ikke sige at sige det — paa at opstille Lighed mellem Kjøbstæderne og Landdistricterne. Jeg sigter naturligviis til de Vædringsforslag, som ere stillede under Nr. 3, 4, 5 og 8, hvortil ogsaa Vædringsforslagene under Nr. 10, 12, 13 og 14 slutte sig. Jeg kan nu vissevis ikke give den ærede Forslagsstiller for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch), som har taget Ordet for disse Forslag, Ret i, at det skulde være i Overensstemmelse med Næringslovgivningen, at betragte Brændeviinshandelen ganske paa samme Maade, som al anden Handel; den er tværtimod i Næringslovgivningen betegnet som exceptionel. Naar jeg skal udtale mig om hans Vædringsforslag, vil jeg sige, at jeg ikke kan tilraade Vædringsforlaget under Nr. 3. Det forekommer mig ikke at have nogen sær Interesse for Kjøbstæderne, og det gaaer de Fornødenheder, som man ønsker at kasse Landet, nærmere, end det er nødvendigt af nogetsomhelst Hensyn. Derimod nægter jeg ikke, at det har min Sympathi, hvad det ærede Medlem har yttret om det, der er Gjenstand for Vædringsforlaget under Nr. 4, idet jeg ikke skjønner rettere, end at det er fuldt beføiet, at man stiller de

Næringsbrug, der ere eens, under de samme Villkaar i Kjøbstæderne og paa Landet. Jeg kan ikke finde, at man derved gaaer Kroeernes Interesse for nær, og hvis man vil vedtage Vædringsforlaget under Nr. 4 kan jeg altsaa ikke finde Andet, end at det i sig selv er rigtigt, at man ogsaa fordrer, at der for Kroer paa Landet skal erhverves Næringsbevittis for at have Tilladelse til Brændeviinshandel. Man er desuden derved, som det ærede Medlem ogsaa bemærkede, i fuld Overensstemmelse med den Praxis og de Lovregler, som for Tiden ere gjældende. I Forbindelse hermed staae Vædringsforslagene under Nr. 5 og 8, og forsaavidt altsaa det ærede Thing maatte beslutte sig til at vedtage Forlaget under Nr. 4, følger deraf Vedtagelsen af Vædringsforslagene under Nr. 5 og 8. Om de mellemlyggende Forslag, som gaae ud paa en Nedsættelse, har jeg allerede tilladt mig at udtale, at jeg ikke vil kunne gaae ind paa Forlaget under Nr. 6, og at jeg endog nærer stor Betænkelighed ved Forlaget under Nr. 7, skjøndt jeg vel veed, at dets Vedtagelse vilde finde megen Tilfredshed i dette Thing. Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at det er og bliver en Skjønssag, om det skal være 100 Rd. eller 150 Rd., og dersom den sidstnævnte Sum ikke var fastholdt saa stærkt fra den Tid, der ligger forud for mig, vilde jeg maaskee være tilbøielig til at finde, at 100 Rd. i og for sig er en saadan Betaling, at den dog er noget værd at agte for dem, som have Udsigt til at kunne taie den. — Jeg kommer nu til Vædringsforlaget under Nr. 9, om hvilket jeg maa sige, at jeg ikke kan tiltræde det. Jeg tror, det er rigtigt, at der gjøres en Forskjel mellem Kroerne og andre Beværtningssteder med Hensyn til den aarlige Afgift, og ligesaa vist, som jeg ikke er villig til at forlade Fordringen om, at Kromændene ikke skulde have Næringsbevittis for at udøve Næringsen, ligesaavist finder jeg derimod, at de have Fordring paa, at den aarlige Afgift er noget mindre for dem end for anden Beværtning i Forbindelse med Brændeviinshandel. Jeg kan saaledes for det Første ikke erkjende Rigtigheden af, at de heromhandlede Bestemmelser slaes sammen; jeg maa tværtimod efter de Interesser, jeg har